

FİLİSTİN ve 2. ABDÜLHAMİD

“Kendisine ayetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu (Muhammed’i) bir gece Mescid-i Haram’ dan çevresini bereketlendirdiğimiz (Barekna havlehü) Mescid-i Aksa’ya götüren Allah’ın şanı ne yücedir.”(İsra, 17/1)

Cenab-ı Allah’ın “mübarek mekân “, “mukaddes toprak”, “düzgün yurt “ isimleriyle ayetlerinde vasıflandırdığı mübarek beldelerden olan “**KUDÜS**” ve Filistin toprakları tarih boyunca “Siyonizm’in” kısılcığında olmuş sürekli üzerinde çıkar hesapları yapılmıştır. Bu hesaplar Müslüman coğrafyasının maddi gücünün zayıflamasıyla Siyonist Yahudi topluluğu lehine neticelerin vücut bulmasını doğurmuştur. Özellikle son yedi asır Osmanlı idaresinde uyum ve huzur içerisinde yaşayan üç kıta en aşikâr örneğini Kudüs’te vermiştir. Çok kültürlü ve bir inanç mozaïği olan Kudüs’te Osmanlı idaresinde adalet ve hoşgörü tam manasıyla tesis edilmiştir. Özellikle Osmanlı kayıtlarında ve mahkeme ve dava belgelerinde sabittir. Halkların birbiriyle çatışmadan huzur içerisinde yaşaması sağlanmıştır. Osmanlı devletinin önce orta doğu bölgesinden sonra da tarih sahnesinden çekilmesi, Arap topraklarının özellikle Filistin’in kaderini derinden etkilemiş ve birinci dünya savaşı sonrası oluşan statükoda bu bölgenin İngiliz ve Fransız idaresine girmesiyle sonuçlanmıştır. Siyonizm ve emellerini anlamadan Ortadoğu’nun ve Filistin’in bu günkü durumunu anlamak mümkün değildir.

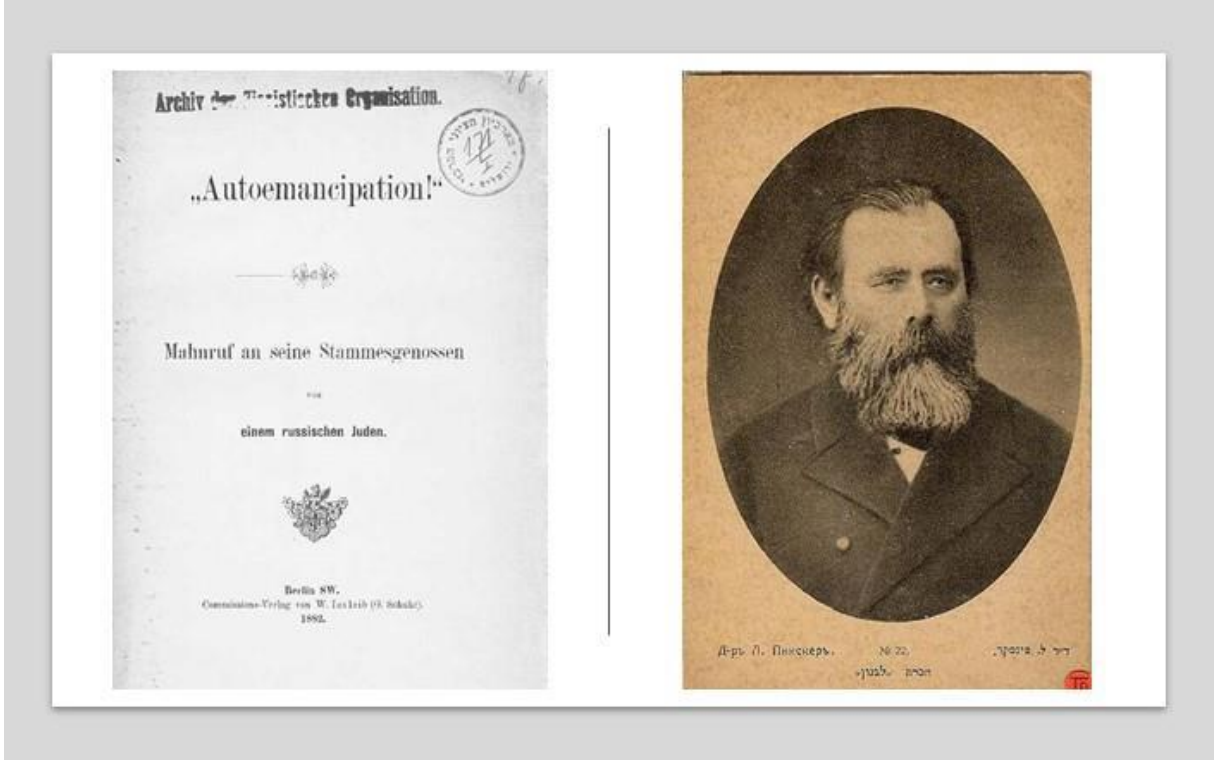
Siyonist kelimesi Kudüs e Yahudilerin verdiği isim olan Sion’dan gelmektedir. Genel olarak bu harekâtın esas amacı ise kutsal kitap Tevrat’ta bahsi geçen ve İsrail Diyarı olan ve İbranicede “Eretz Yisra’el”(vadedilmiş topraklar) adı ile anılan topraklar olarak gösterilen ve Filistin sınırları dâhilinde bağımsız demokratik olacak bir Yahudi devleti kurmak düşüncesi ile kurulmuş bir fanatik ırkçı bir siyasi grubu ifade eder. Yahudi terimi etnik ve dini kimliği ifade ederken, Siyonist terimi bir siyasi ideolojiyi ifade eder.

Siyonizm düşüncesini Rusya da Odesa’lı bir Yahudi Fizikçi ve doktor olan 1821-1891 senelerinde yaşayan Leo Pinsker 1882 yılında, ortaya atmıştır. İlk olarak sadece Filistin topraklarında Yahudilerin hâkimiyetinde bir devlet kurma düşüncesiyle ortaya çıkan Siyonizm, daha sonraları kendilerine vaad edilen toprakların sadece Filistin topraklarıyla kalmayıp, orta doğuda Suriye, Ürdün. Mısırın doğusu ve Türkiye’nin güney doğusuna kadar uzanan bir büyük toprak bütünü kapsayan büyük İsrail devletinin projesini dillendireceklerdir.

Leo Pinsker’in fikirlerinden etkilenen ilk Siyonist Yahudi üyeler, “Sion’u Sevenler/Sion Âşıkları Derneğini” 1882 yılında kurmuşlardır. Bu örgüt üyeleri ilk başlarda Filistin sınırları dâhilindeki arazilerde yerleşmek maksadıyla belirli küçük gruplar şeklinde örgütlenerek Filistin’e göç etmişlerdir. 1882-1903 yılları arasında yaşanan bu göç faaliyetleri Aliyah adıyla Türkçede göç dalgası olarak tarihe geçmiştir. Bu göç dalgası Yahudi devletinin kurulması aşamasında önemli adımlardan biri olmuş ve ilk kalıcı Yahudi yerleşimlerinin başlangıcı olduğunu da söyleye biliriz.

Leo Pinsker neredeyse Avrupa’nın tamamını gezmiş ve Yahudi bireyleri Filistin sınırları dâhilinde bir devlet kurmaları için göçe ikna etmeye çalışmıştır. İlaveten de gezileri sırasında “**Sion’u Sevenler/Sion Âşıkları Derneğinin**” şubelerini açmış ve 6 adet Yahudi kolonisinin finanse edilmesi aşamasında birçok zengin şahıslarla görüşmüştür. Bu şahıslar içerisinde

Avrupa Yahudi'lerinden sayılan "baron Edmund de Rothschild"le görüşmüş ve Filistin sınırları dâhilinde bir devlet kurmaları için ilk aşama olan koloniler için maddi kaynak temin etmesi konusunda ikna etmiştir.

Şekil 1:Leo Pinsker -1882 “Auto-Emancipation”

Kaynak: (<https://ukrainianjewishencounter.org/en/conflict-cooperation-ukrainian-jewish-relations-bumpypath/> 2018)3 Şekil 2:

Şekil 2: Theodor Herzl, Siyonizm'in kurucusu

Kaynak: (<https://www.timeturk.com/theodor-herzl/biyografi-805216> 2016)4

Siyonizm'in ideolojik temelini 1860-1904 yılları arasında yaşayan ve 1860 yılında Macaristan'ın Budapeşte şehrinde doğan Theodor Herzl atmıştır. Theodor Herzl kendisi Viyana'da Hukuk üzerine eğitimi almıştır fakat kendi mesleği olan avukatlığı yapmamış bir araştırmacı gazeteci yazar olarak hayatını sürdürmüştür. Kendisi de bir Yahudi ailesi mensubu olmuştur ve yaptığı projeler sonucunda Siyonizm'i kurmuştur. Şekil 2'de Siyonizm'in kurucusun Theodor Herzl yer almaktadır.

Theodor Herzl 1899 yılının 30 Nisan tarihinde o dönemin Osmanlı Padişahı olan 2. Abdülhamit'e randevu istemek için Hariciye Vekâleti denilen günümüzde Dışişleri Bakanlığı olarak bilinen kuruma gönderiliyor ve kurumun o dönemki müsteşarı olan Artin Paşa bu randevu talebinin bizzat kendisi ulaştırmıştır. Randevu mektubu Herzl tarafından yazılarak ıslak imzalanmış ve Viyana kentinin Vin-Vering, Karl Ludwig Sokağı 50 numaradaki adresten yollanmış bulunmaktaydı. Mektupta Herzl, Yahudilerle ilgili şu kelimelere yer vermiştir: Yahudi milliyeti çoğu Avrupa devletlerinde sürekli baskı altındadır ve Yahudi halkı çaresizdir. "Padişahın izni dâhilinde Yahudilere Filistin sınırları dâhilinde yaşaması için yer ayrılmasını sizden rica ediyoruz. Bu toprak mukabilinde Musevi muhacirler Osmanlı toprakları dâhilinde hiçbir eyleme kalkışmayacaklarını, Osmanlı imparatorluğuna ve padişahının kanun kaidelerine sadık olacakları ifade edilmiştir. Bu ricalarının mukabilinde Londra'da kurulan Müştemilat-i Musevi'ye Bankası aracılığıyla Osmanlı devletine maddi yardım ve sınırsız kredi verileceğini" belirtmiştir. 1901 yılının 19 Mayıs tarihinde 2. Abdülhamid ile Theodor Herzl arasında özel bir görüşme yapılmıştır. Yapılan bu görüş olumsuzlukla sonuçlandı. 3 Ocak 1902 yılında ise Osmanlı Padişahı tarafından resmi olarak cevap yazılarak olumsuz sonuç bildirilmiştir. Bu resmî belgede bu ifadeler belirtilmiştir: "**Dr. Herzl, padişahın huzuruna çıkmış fakat Padişah onun bu isteğini ret cevabı vermiştir kelimeleri kullanılmıştır.** Şekil 3'te Osmanlı padişahı Abdülhamid tarafından Theodor Herzl'e hitaben yazılan cevap mektubu yer almaktadır.

Şekil 3: Osmanlı Padişahı 2. Abdülhamit'in Herzl'e cevap mektubu Osmanlı arşivlerinde mevcuttur

Londra'daki Siyonist Sözcüsü Chaim Weizmann'ın da çabalarıyla gelişme kaydeden İngiltere ile Siyonistler arasındaki yakınlaşma, 1917'de Balfour Deklarasyonu'nun ilanına giden yolu açmıştır. Kasım 1917'de yayınlanan Balfour Deklarasyonu ile İngiltere, Filistin'de bir Yahudi milli yurdunun kurulmasını- Filistin'deki Yahudi olmayan toplumların sivil ve dini haklarına zarar verilmeyeceğini de belirtmek suretiyle kabul ettiğini duyurmuştur. Balfour Deklarasyonu'nun ilanıyla Sonuç olarak Yahudi milliyetinin milli yurt düşüncesi tasdik edilmiş ve bununla da günümüzde halen süren İsrail-Filistin sorununun temeli atılmıştır. Şekil 5'te Balfour Deklarasyonunun içeriği ile ilgili bilgi tablosu yer almaktadır.

Filistin toprakları üzerinde İsrail devletinin kurulmasına zemin hazırlayan "Balfour Deklarasyonu" nun üzerinden 100 yıl geçti

 Arthur James Balfour	İngiltere'nin I. Dünya Savaşı sırasında Dışişleri Bakanı Arthur James Balfour'un 1917 yılında Siyonist hareketin önde gelen isimlerinden Baron Walter Rothschild'e hitaben yazdığı " Filistin topraklarında Yahudiler için bir vatan vadeden " belge Balfour Deklarasyonu olarak ilan edilmişti	 Deklarasyon, İngiltere'nin savaşa yeni dahil olan ABD'deki güçlü olduğuna inandığı Yahudi diasporasını etkilemeyi amaçlıyordu
 Baron Walter Rothschild		 Balfour Deklarasyonu'na, Osmanlı Devleti'nin imzaladığı Sevr Anlaşması' nda yer verildi. Milletler Cemiyeti' nde 1922 'de kabul edilen Filistin topraklarındaki İngiliz manda yönetiminin temelini de bu deklarasyon oluşturdu
		 Balfour Deklarasyonu sonrasında İngiliz mandası altındaki Filistin'e, 1920-40 arası dönemde Yahudi göçü hız kazandı ve son olarak Avrupa'da II. Dünya Savaşı sırasında Yahudilere yönelik Nazilerin gerçekleştirdiği soykırım sebebiyle göç oranı giderek arttı
		 İngilizlerin Filistin'den çekilmesinin ardından, 1948'de Filistinlilerin Nekbe (Felaket) diye andığı İsrail devletinin kuruluşu gerçekleşti

Şekil 4: Balfour Deklarasyonu Kaynak: (Anadolu Ajansı)

<https://www.aa.com.tr/tr/dunya/filistinde-igalin-yolunu-acan-balfour-deklarasyonu-100-yasinda/954461> 2017)8

Nisan 1920'de toplanan San Remo Konferansı'nda, Büyük Suriye Fransa ile İngiltere arasında paylaşılarak, Suriye (Lübnan'la birlikte) Fransız, Irak, Ürdün ve Filistin ise İngiliz manda yönetimleri altına girmiştir. Filistin'de uluslararası yönetim yerine, İngiltere mandasının kurulmasında şüphesiz ki Balfour Deklarasyonu'yla Yahudilere milli yurt vaat edilmiş olması, meşrulaştırıcı bir rol oynamıştır.

İngiltere ise 1922'de yayınladığı Beyaz Kâğıtta, Filistin'de Yahudiler için sadece bir yurt oluşturulmasının söz konusu olduğunu açıklamıştı. Siyonistlerin genelde sistematik şekilde Filistin topraklarına Yahudi göçünü organize etmişler ve ilaveten de uluslararası konjonktürde ortaya çıkan birçok gelişmeler sonucu Yahudi göçünün arttığı bir faktör olarak görülmüştür. Yahudi göçlerine yıl bazında bakarsak aşağıdaki şekildedir:

- 30.000 Yahudi 1919-1923 yılları arasında
- 50.000 Yahudi 1924-1926 yılları arasında,
- 1933-1936 yılları arasında ise 170.000 Yahudi göç edilmiştir.

Baktığımız zaman en çok göç 1933-1936 yılları arasında olduğu görülmektedir. Buna sebepse 1933 yılında Naziler Almanya'da iktidara gelmiş ve Yahudilere karşı agresif tavır sürdürmüşlerdir. 170 bin Yahudi'nin Filistin bölgesine göçü diğer taraftansa Arap toplumunu rahatsız etmiştir.

1933'teki iktidar değişikliğinden sonra Almanya, İtalya ile birlikte Arapları Yahudilere karşı kışkırtmış, Araplara gizli olarak silah ve malzeme gönderilmiştir. 1936'da başlayan Arap ayaklanması, sivil itaatsizlik sınırlarının ötesine geçerek manda yönetimini oldukça zor durumda bırakmış, İngilizler isyanı bastırmak için 20 bin askerle müdahale etmelerine rağmen, 1939'a kadar düzeni sağlayamamışlardır. 5 bin Arap, 2 bin Yahudi ve 600 İngiliz'in ölümüyle sonuçlanan ayaklanma, Arap liderlerinin sürgüne gönderilmesine ya da tutuklanmasına yol açarak, toplumu liderlikten yoksun bırakmış, Filistin ekonomisine büyük zarar vermiştir. İngiltere, ayaklanmanın nedenlerini araştırmak ve çözüm yolları geliştirmek üzere çok sayıda komisyon görevlendirmiştir ancak bir sonuç çıkmamıştır.

ABD 33 milyonun üzerinde Yahudi'nin ikamet ettiği bilinmektedir. İlaveten de belirtmek gerekirse ABD Dünya Siyonist Örgütü'nün en güçlü merkezlerinden biri olması, sonucu 2. Dünya savaşı esnasında ABD Avrupa'da Nazi Almanya'sının Yahudi karşıtı tutumunu bahane ederek, Yahudileri dünya arenasında mağdur göstererek, Siyonist locanın isteği doğrultusunda 1948 yılında İsrail devletini kurulmasında aktif rol almıştır.

Filistin meselesi 1947 yılında görüşülerek; BMGK tarafından Filistin-İsrail meselesinin çözümü için şu şekilde yol belirlenmiştir:

- Kudüs'te Federal Devlet yapısı oluşturulmalı,
- Aşırı Yahudi göçü sebebiyle Filistin sınırları dâhilinde olan Yahudiler ve Araplar içinde önemli bir yere sahip Kudüs arazisi Filistinli Araplar ve Yahudiler arasında ortak bir uluslararası statü konumunda kalması gerektiği ifade edilmiştir.

1947 yılının 29 Kasım'ında 33 kabul oyu, 13 ret ve 10 çekimser oyla bu tez kabul edildi. Arap devletleri ve Türkiye Cumhuriyeti ret oyu veren devletlerarasında olmuştur.

İsrail'i tanıyan ilk devletlerden biri de Türkiye Cumhuriyeti olmuştur. Zamanın hükümeti tarafından 1949 yılının 1 Nisan tarihinde 7171 sayılı Resmî Gazete 'de "İsrail" devletinin tanıma kararı alınmıştır

T.C. Resmî Gazete

Kuruluş tarihi: 7 Ekim 1336-1920

<i>İdare ve yasa işleri için Başbakanlık Neşriyat ve Müdevvenat Umumî Müdürlüğüne müracaat olunur</i>	I NISAN 1949 CUMA	Sayı : 7171
---	----------------------	-------------

Bakanlar Kurulu Kararları

Karar Sayısı: 8926

Erzurum İline bağlı Tercan İlcesinin dış topraklı bölge olarak tesbiti; Tarım Bakanlığının 15/3/1949 tarihli ve 3707-1/197-1629/12908 sayılı yazısı üzerine, 4763 sayılı kanunun 15 inci maddesine göre, Bakanlar Kurulunca 21/3/1949 tarihinde kararlaştırılmıştır.

21/3/1949

**CUMHURBAŞKANI
İSMET İNÖNÜ**

Başbakan S. GÜNALTAY	Devlet Bakanı Başbakan Yardımcısı N. ERİM	Devlet Bakanı N. SUMER	Adalet Bakanı F. SİRMEN
Millî Savunma Bakanı H. ÇAKIR	İçişleri Bakanı E. ERİŞİRGİL	Dışişleri Bakanı N. SADAĞ	Maliye Bakanı İ. R. AKSAL
Millî Eğitim Bakanı T. BANGUOĞLU	Bayındırlık Bakanı Ş. ADALAN	Ekö. ve Tımarat Bakanı C. S. BARLAS	Sağ. ve S. Y. Bakanı Dr. K. BAYIZIT
G. ve Tekel Bakanı Dr. F. S. BÜRGE	Tarım Bakanı C. ORAL	Ulaştırma Bakanı Dr. K. SATIR	Çalışma Bakanı R. Ş. SİRER

Karar Sayısı: 8942

İsrail Devletinin derhal tanınması; Dışişleri Bakanlığının 24/3/1949 tarihli ve 36970/116 sayılı yazısı üzerine, Bakanlar Kurulunun 24/3/1949 tarihli toplantısında kararlaştırılmıştır.

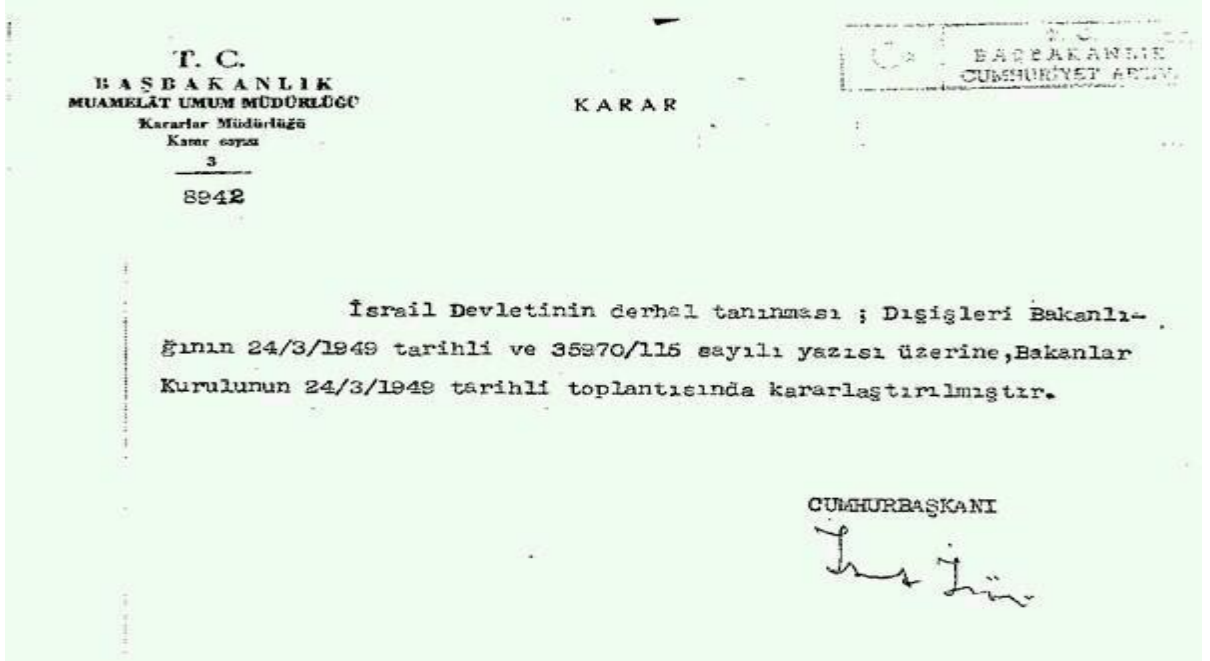
24/3/1949

**CUMHURBAŞKANI
İSMET İNÖNÜ**

Başbakan S. GÜNALTAY	Devlet Bakanı Başbakan Yardımcısı N. ERİM	Devlet Bakanı N. SUMER	Adalet Bakanı F. SİRMEN
Millî Savunma Bakanı H. ÇAKIR	İçişleri Bakanı E. ERİŞİRGİL	Dışişleri Bakanı N. SADAĞ	Maliye Bakanı İ. R. AKSAL
Millî Eğitim Bakanı T. BANGUOĞLU	Bayındırlık Bakanı Ş. ADALAN	Ekö. ve Tımarat Bakanı C. S. BARLAS	Sağ. ve S. Y. Bakanı Dr. K. BAYIZIT
G. ve Tekel Bakanı Dr. F. S. BÜRGE	Tarım Bakanı C. ORAL	Ulaştırma Bakanı Dr. K. SATIR	Çalışma Bakanı R. Ş. SİRER

Şekil 5:İsrail Devleti'nin "derhal tanınmasına" ilişkin Cumhurbaşkanı İsmet İnönü ve Bakanlar Kurulu imzalı Devlet Arşivleri-Cumhuriyet Arşivi'nde yer alan belge. Belge No: 03018 0102118 1083

Kaynak:(<http://www.haberekibi.com/tarih-bulteni/turkiye-israili-bu-kararla-tanimisti-h60187.html> 2019)16

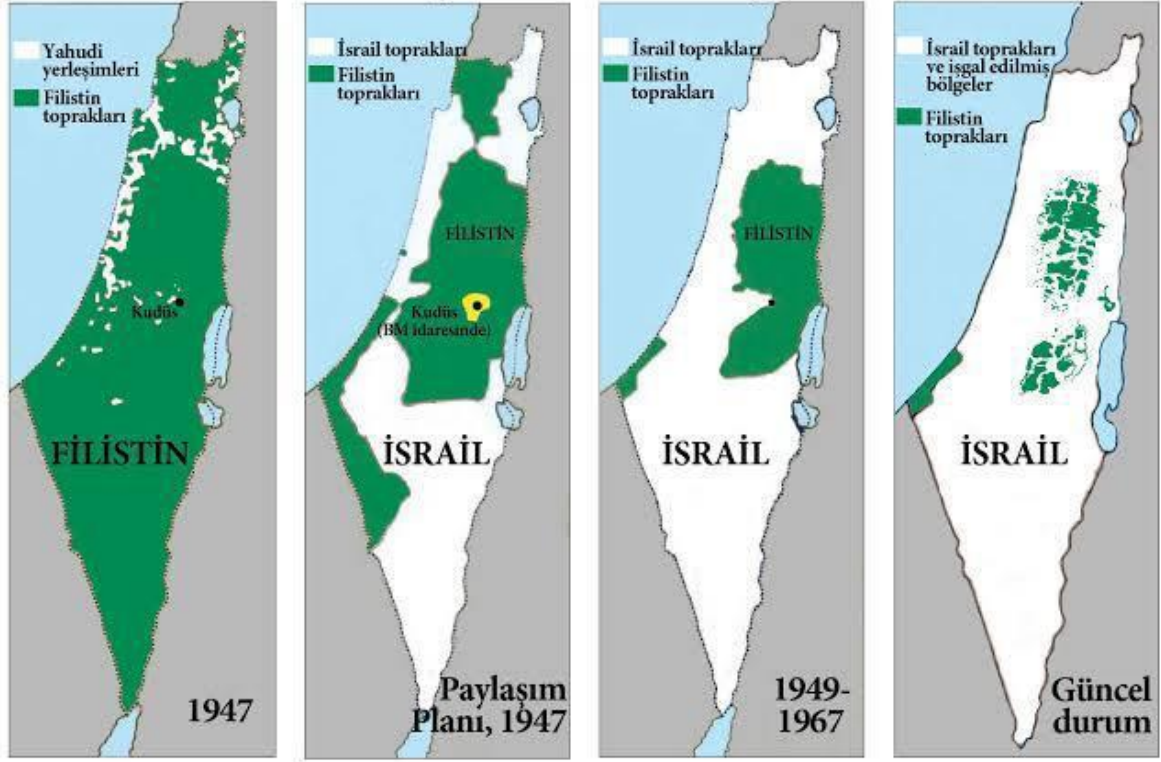

Şekil 6: İsrail Devleti'nin "derhal tanınmasına" ilişkin Cumhurbaşkanı İsmet İnönü ve Bakanlar Kurulu imzalı Devlet Arşivleri-Cumhuriyet Arşivi'nde yer alan belge. Belge No: 03018 0102118 1083
Kaynak: (<http://www.haberekibi.com/tarih-bulteni/turkiye-israili-bu-kararla-tanimisti-h60187.html> 2019)

15 Mayıs 1948 tarihinde İsrail'in devlet ilan etmesinde bir gün sonra Arap devletleri İsrail'e karşı savaş ilan etmiştir ve bununla da birinci Arap-İsrail Savaşı başlamıştır. Arap tarafının devletleri olarak Mısır, Ürdün, Suriye ve Irak orduları Filistin sınırları içine 16 Mayıs 1948 tarihinde girmiştir.

1949 yılının temmuz ayında yapılan antlaşmayla savaş sona ermiştir. Birinci Arap-İsrail savaş sonucuna bakarsak İsrail devleti kazançlı olarak ayrılan devlettir diye biliriz. Buna sebepse 1947 tarihindeki BM'nin Taksim kararıyla İsrail'e verilen 5.800 millik toprak sınırı savaş sonrasında 8.000 mile çıkarmıştır ve bununla da Filistin topraklarını %80'ini işgal etmiştir. İlâveten de Kudüs'ü neredeyse yarısını işgal etmiş ve 900.000 fazla Filistinli halk vatanlarını terk etme zorunda kalmıştır. Filistin toprakları; Gazze Şeridi olarak bilinen kısmı İsrail, Mısır ve Doğu Kudüs ile Batı Şeria olarak bilinen kısmı ise Ürdün arasında paylaşılmıştır.

1947'den günümüze Filistin toprakları

Şekil 7: Filistin Toprakları 1947 yılından Günümüze

22 yıl sonra ikinci Arap-İsrail savaşı 5 Haziran 1967 yılı tarihinde başladı ve tarihe 6 günlük savaş olarak çekmiştir. İsrail ile ikinci Arap savaşı Mısır, Ürdün, Suriye ve Irak'ın dâhil olmasıyla başlamıştır. 1967 yılının tarihinde 10 Haziran bitmiştir. Savaş zamanı Arap devletleri Sovyetlerden MIG-21 Uçaklarını almış bunun üzerine İsrail ise ABD'den yardım olarak Hawk füzesi, Skyhawk uçakları, Patton tanklarını almıştır İlk 2 gün içerisinde Kudüs topraklarının neredeyse tamamına yakını İsrail eline geçmiştir. 6 Günlük savaş sonucunda İsrail'in eline geçen araziler bunlardır: Gazze, Golan tepeleri, Batı Şeria, Kudüs ve Sina.

1973 yılının 6 Ekim tarihinde Mısır ve Suriye İsrail devletine savaş ilan etmiştir. Bu savaş tarihe Yom Kippur Savaşı olarak İsrail ile Arap ülkelerinin bir nevi son savaşı oldu diye biliriz. Savaşın isminin Yom Kippur olması ise Yahudi halkının kutsal günü sayılan Yom Kippur'da yani kefaret günü Üçüncü Arap-İsrail savaşı başlamıştır. Mısır ve Suriye devletinin bu savaşta maksadı 1967 yılındaki ikinci Arap-İsrail savaşı zamanı İsrail tarafından ele geçirilen Golan Tepeleri ve Sina Yarımadası'nı İsrail işgalinden kurtarmak düşüncesi olmuştur. Bu savaş 3 hafta sürmüş ve savaş süresince taraf devletler ağır kayıplara uğramıştır.

SONUÇ

Sonuç olarak Siyonist hareketlerin Kudüs emelleri doğrultusunda tarihsel geçmişi olduğu ve Yahudi halkının kendilerine vade dilmiş topraklar olarak ileri sürdükleri topraklar üzerinde, her ne pahasına olursa olsun bir Yahudi devleti kurma düşüncesi ve daha da ötesinde planlarının olduğu artık aşikârdır. Şekil 7 da ki haritalara baktığımızda bu hedefe yolculuklarında mesafe aldıkları görülmektedir.

Asırlar boyunca Yahudiler, şehre girip yaşamak için Romalılar ve Persler nezdinde defalarca girişimde bulunsalar da Müslümanların şehri fethiyle giriş iznine kavuşmuşlardır. Hz. Ömer zamanında şehri fetheden Müslümanlar, burada yaşayan Hristiyanlara da dokunmadılar ve ziyaret imkânını engellemediler. Asırlar boyunca Müslümanlarla birlikte Yahudiler ve Hristiyanlar şehirde huzur içerisinde yaşadılar. 1099'da şehri ele geçiren Haçlılar soykırım yaptı. Katledilen Müslüman ve Yahudilerin sel gibi akan kanı topuğu geçiyordu. Latin Kudüs Krallığı kuruldu ve şehirde sadece Hristiyanların yaşamalarına izin verildi. Haçlılar, Müslüman ve Yahudi ibadet mekânlarını ve eğitim gibi amaçlarla inşa edilen binalarını yakıp yıktılar, geriye kalan az bir kısmını ise kiliseye çevirdiler veya başka amaçlarla kullandılar. 1187'de doğunun şanlı komutanı Selahaddin Eyyubi, Haçlıları Kudüs'ü bırakmaya zorladı ve şehir tekrar İslami kimliğine kavuştu. Şehir Eyyubilerden sonra Memlukler ve Osmanlılar tarafından yönetildi. Bu Müslüman devletlerin hâkimiyeti döneminde Yahudiler ve Hristiyanların Kudüs'te yaşamasına ve şehri ziyaretine engel getirilmediği gibi yapılan sayısız binalarla şehre İslam mührü vurulmuş oldu.

Kudüs Müslümanlar için son derece önemlidir; çünkü her şeyden önce Hz. Peygamberimizin (sav) isra süresinde belirtildiği gibi isra; yatağından kaldırılıp mescidi haram yürütmesine oradan da Mescidi Aksaya yürütülmesi ve miraç hadisesi yani cenabı Allah'ın huzuruna yükseltilmesi olayının gerçekleştiği mekânlardandır. İsra ve miraç mucizelerine ev sahipliği yapmıştır. Peygamberimizin huzuru ilahiye çıkmadan önce ayak bastığı topraklardır.

Kudüs, ilk kiblemiz, ikinci mescidimiz ve üçüncü haremimiz Mescid-i Aksa'yı bağrında barındırmaktadır bundan dolayı kayıtsız kalamayacağımız beldedir.

Kurulduğu tarihten itibaren İsrail, Kudüs'ü Yahudileştirme yolunda her ihtimali değerlendirmeye çalışmaktadır. Bu şehri kendi tarihî başkenti olarak gören ve 1967'de şehrin Müslümanların yaşadığı doğu yakasını da işgal eden İsrail, şehirdeki bin yıllık İslam mirasının izlerini silip tarihe kendisini şehrin tek sahibi olarak yazdırmaya gayret etmektedir. İsrail, 1980'de çıkardığı Kudüs Yasası ile şehrin ebedî ve bölünmez olarak İsrail'in başkenti olduğunu deklare edip fiilî durumu legalleştirmeye çalışmıştır. İsrail'i tanıyan devletlerin kahir ekseriyeti başkent olarak Tel Aviv'i görseler de son yıllarda ABD'nin, Kudüs'ü İsrail'in başkenti olarak kabul ettirme doğrultusunda attığı adımlar dikkat çekmektedir. 6 Aralık 2017'de ABD Başkanı Donald Trump, Kudüs'ü İsrail'in başkenti olarak tanıma kararını açıkladı ve kuruluşunun 70. yılı şerefine 14 Mayıs 2018'de ABD Büyükelçiliğini Kudüs'e taşıdığı gibi 28 Ocak 2020'de açıkladığı "Asrın Anlaşması" adlı metinde Kudüs'ü İsrail'e bıraktı. Başta Filistinliler olmak üzere pek çok ülke ABD'nin bu dayatmalarına karşı tepkilerini ortaya koydular. Günümüzde, kadim çağlarda ismi Yeru-Şalim yani "barışı görececek" olan Kudüs hâlâ isminin tecellisini aramakta, huzur ve barış günlerini beklemektedir.

Kudüs, Müslüman olduğu kadar bir Türk şehridir aynı zamanda. Kudüs'ü koruyan ve şehre en fazla hizmet etme şerefine nail olan millet, Tolunoğulları ve İhşidiler başta olmak üzere Selçuklu, Memlükler ve Osmanlı Türkleri olmuştur. Şehir, tarihinde en fazla, 744 sene gibi uzun bir süre Türklerin hâkimiyetinde kalmıştır. 870'li yıllarda Türk vali Ahmed b. Tolun'la başlayan Türk hâkimiyeti İhşidiler ile devam etmiştir. Kudüs, bu dönemden itibaren Haçlı işgaline kadar Kahire merkezli devletlerin idaresinde olsa da çoğu zaman başarılı Türk idareciler tarafından yönetilmiştir. Kudüs, 25 yıldan fazla bir süreyle Selçuklular tarafından yönetilmiştir.

Kudüs 1249'dan itibaren Türk kökenli Memlûklerin hâkimiyetine giren Kudüs, 1516'da Sultan I. Selim zamanında bir diğer Türk hanedanı Osmanlı'nın hâkimiyetine geçmiştir. 1917'ye kadar süren Osmanlı dönemi, Kudüs'ün en parlak dönemlerinden biridir. Dört asır boyunca kendilerini şehrin hükümdarı olmaktan ziyade "hizmetkârı" olarak gören Osmanlılar, bu niyet ve bilinçle yaptıkları hizmetlerle Kudüs'ü bir kültür başkentine dönüştürmüşlerdi. Tamamı günümüze ulaşmasa da sadece Harem-i Şerif'te Müslümanlar tarafından yaptırılan ve her birinin de kendine özgü fazileti olan tarihî yapı sayısı 200'den fazladır. Şehri bugün dahi çevreleyen muhteşem surlar başta olmak üzere, faalligini hâlâ koruyan cami, mescit, tekke, zaviye, medrese, han, hamam, çeşme, sebil ve hastane gibi pek çok dinî ve sosyal yapı Türk İslam dönemine aittir. Ancak bütün bunların ötesinde Kudüs, Türk İslam hâkimiyetinde insanlığın kaynaştığı kutsal bir belde olmanın en muhteşem örneği olmuştur.

Kudüs, 400 yıl Osmanlı himayesinde kalmış ve bu döneme ait yüzlerce tarihi eseri içinde barındıran bir İslam şehridir. Bu eserlerin birçoğu camii ve mescitlerden oluşmakta ve Kudüs'ün İslami kimliğini yansıtmaktadır. Bu eserlerin yok olması Kudüs'ün İslam kimliğinin yok olması demektir.

Kudüs halkı her geçen gün işgalci İsrail devleti tarafından bilinçli bir şekilde yoksullaştırılmaktadır. (Kudüslü Müslümanların % 80'i yoksullukla mücadele etmektedir.)

Kudüs ve civarında yaşayan Filistinli Müslümanların evleri yıkılmakta, işyerleri kapanmakta, tarım arazileri işgalciler tarafından yakılmaktadır.

Kudüs'ün İslami kimliği yok edilerek Yahudileştirilmek istenmektedir.

Kudüs'te her gün insan hakları ayaklar altına alınmaktadır. Dünyanın gözü önünde hemen her gün sokak ortasında yargısız infazlar yapılmaktadır.

Kudüslü Müslümanlar İslam ümmetinin onuru olan Mescid-i Aksa'yı canları ve malları pahasına korumaktadır. Sırf Mescid-i Aksâ'ya yakın olduğu için oturdukları küçük ve bakımsız evlerine milyon dolarlık teklifler getiren Siyonistlere evlerini satmamakta ısrar etmektedirler

Kudüs, müminlerin unuttuğu fakat gayrimüslimlerin hiç boş bırakmadığı bir yerdir.

Kudüs, ne zaman Müslümanlar tarafından yönetilse dünyaya huzur hâkim olmuş ve masum kanı akıtılmamıştır. Kudüs 1917 yılından beri Siyonizm işgali altında ve dünyanın her yeri masum insanların kanıyla boyanmış vaziyettedir.

Fanatik ırkçı Yahudiler tarafından kurulan Siyonizm örgütsel yapısı çok sistemli bir şekilde çalışarak Müslüman topraklarını işgal ederek İsrail devletini kurmuş ve gün geçtikçe de büyötmektedir. Siyonizm davasına gönülden inanan fedakâr Yahudiler gece gündüz demeden çalışmaktadırlar, çalıştıkları kadar da karşılığını görmektedirler. Çünkü bu sonuç bir adettir. Çalışanın karşılığını alması Allah'ın yeryüzüne yerleştirdiği bir âdetidir. Nitekim Cenabı Allah Kuran'da "İnsan için yalnız kendi çalıştığına karşılığı vardır." (Necm, 39) Buyurmaktadır. Tarih şahittir ki her ne zaman Müslümanlar Kuran'ın emirlerinden ve Hz. Peygamberin sünnetinde uzaklaştılar işte böyle zamanlarda hep zelil olmuşlar ve başarıyı kaybetmişlerdir. Siyonist Yahudilerin başarısı gibi görülen durumun kaynağı İsrail'in çok güçlü olmasından ziyade, Müslümanların duyarsızlığının bir sonucudur da. Müslümanlar inançlarının gereğini yerine getirememeye zaafını yendikleri zaman Siyonizm'i de yeneceklerdir.

Kudüs, haksız bir işgal altındadır. Kudüs kurtulursa dünya kurtulacaktır.

KAYNAKÇA

ABDURAHMANLI, E., “Siyonizm’in Doğuşuyla Ortaya Çıkan İsrail-Filistin Sorunu: Arap-İsrail Savaşlarının Hüzün Sonu”, Akademik Tarih ve Düşünce Dergisi Cilt:9 / Sayı:4Aralık 2022 isimli makaleden derlenerek hazırlanmıştır.